dedit: Quia/ a Et vitas dñi. i. christi filius dei: q̃ ē via vitas ⁊ vita: vt dr̃ Joh. xiiij. a. b Manet i ęternũ/cũ pre. Sic ē nũq̃ sine filio fuit pr̃: sic nec vnq̃ sine vitate fuit.

Aliter in pso/na martyrũ

mors neq̃ vita posset nos separare a charitate christi: sic dic apls/ Ro. viij. g. Sed i hac fortitudine ab ipso accepta/ devici m⁹ rabie ⁊ potestia tyrannorũ: Sic clamauit dacian⁹ i passione beati Vincentij/ dicēs: Vincimur. Sed qd: Mũqd martyres p agone habebũt p̃mia: ⁊ tyrãni p tyrannide supplicia: Jta: Quia/ a Et veritas dñi/ q̃ victores martyres coronat: ⁊ devictos tyrãnos dãnat: b Manet i ęternũ: ⁊ i seipsa: ⁊ p effectũ i ipsis saluat⁄ ⁊ dãnatis: qr̃ hi ibũt i vitã ęternã: illi vero in supplicium detrudent ęternũ: sicut dicit dñs Matth. xxv. d.

a b ⁊ veritas dñi manet in ęternũ.

Alleluia. (CXVII.

c d e f g Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in sęculũ misericordia eius. Dicat nũc israel qm̃ bon⁹: qm̃ in sęculũ misericordia eius. Dicat nunc domus aaron: quoniã in sęculũ misericordia eius. Dicat nunc omnes qui timent dñm: qm̃ in sęculũ misericordia eius. ⁊ De tribulatione inuocaui dominũ: b l m

Moraliter Ps. 102.

* ricordie dñi ē q̃ nõ sum⁹ p̃sumpti: qr̃ nõ defecerũt miserationes ei⁹. Ps. Misericordia dñi ab ęterno ⁊ vsq̃ in ęternũ sup timentes eũ. Hęc est magna misericordia quã petebat supra se confirmari

Ps. 50.

p̃pha/ dicēs: Miserere mei de⁹ fm magnã misericordiã tuã. s. fm illã q̃ sp durabit: non fm paruã q̃ cito trãsit: q̃ de⁹ dat tpalia ista q̃ de⁹ dat. Hãc tñ m⁹ti petũt ⁊ habẽt: quib⁹ dr̃ Osee. vj. b. Misericordia vra q̃si nubes matutina: ⁊ sic ros mane ptrãsiẽs. Nubes ē matutina ⁊ ros p̃sumit ⁊ euanescit adueniente sol⁹ ardore: sic diuitie tpales adueniente morte/ trãseũt: licz m⁹ti faciãt ac si putẽt eas sp pmãsuras. Et hãc tpalẽ misericordiã sup se p̃firmari nõ dic̃ p̃pheta: sic ille q̃ dicebat/ Luc. xij. c. Aia mea habes m⁹ta bona posita i ãnos plurimos ⁊c. Sz dñs ondit q̃ nõ erat p̃firmata/ q̃ ei dixit: Stulte hac nocte repetent aiaz tuã a te: ⁊ q̃ parasti cui⁹

Ps. 75.

erũt: Ps. Dormierũt somnũ suũ ⁊ nihil inuenerũt omes viri diuitiarũ i manib⁹ suis. Propt q̃ quã ⁊ istabilẽ misericordiaz amittũt magnã ⁊ cõfirmatã i ęternũ sup eos q̃ paruã nõ q̃rũt: Vñ signãter dic̃: sup nos. Sed addẽs de vitate simplicit/ dicit: a Et vitas dñi manet i ęternũ: Nõ dic̃/ sup nos: qr̃ sup bonos ⁊ malos manebit vitas: dãs bonis ęterna gaudia: ⁊ malis reddẽs ęterna supplicia: sic sup expositũ est. Expo. Ps. CXVII.

Confitemini dño. Titul⁹. Alla. Titul⁹ patet. In p̃cedẽti psalmo egit de p̃firmatione misericordie dei: i isto ondit p qd fuerit p̃firmata: qr̃ p incarnationẽ: vñ iterũ hortat p̃pha ad laudãdũ. Vñ: Propt misericordiã factã nob i primo aduẽ/

Ps. 18.

tu: de q̃ iste psalm⁹ qnt⁹ ē. Primo⁹ em̃ ē/ Cęli enarrãt. Secũd⁹/

Ps. 44.

Eructauit. Terti⁹/ De⁹ nr̃ refugiũ. Quart⁹/ Qui regit israel.

Ps. 45.

Ps. 79.

Hic ē qnt⁹/ ⁊ ē decorat⁹ m⁹ti figuris: hñs q̃sdã vt⁹ eiusdẽ finis: alios eiusdẽ principij: alios repetitos: ⁊ huiuscemodi ornatus hz. Jã

Partitio psalmi

patet intentio. Mod⁹. Quadriptit⁹ est psalm⁹. Primo monet laudare p̃pt misericordiã q̃ i tribulatione exaudit⁹ ē et adiut⁹. Propt qd secũdo dic̃ p̃fidendũ i solo deo: tribulationẽ illã ⁊ q̃liter sit adiut⁹ exponens: ibi: Bonũ est p̃fidere. Tertio qd monet alios/ se facturũ p̃mittit. s. laudare causa salutis: q̃ p quẽ ⁊ q̃mirabilit sit facta/ adiũgit: ibi: Apite. Quarto gaudẽs de aduẽtu christi idem qd monuerat monet: sz addit q̃ frequẽter ⁊ solẽniter ⁊ i atrijs dñi fiat: ibi: Bñdict⁹. Exponit aũt allegorice de ecclia. Moralit de viro iusto siue pęnitẽte. Dicit q̃ p̃pha in

Allegorice de ecclesia

psona ecclie ad fideles filios ecclie: c Confitemini dño/ p̃fessione fidei ⁊ laudis. Hiere. xxxiij. b. Adhuc audiet in loco isto quẽ vos dicitis esse desertũ: vox dicentiũ: cõfitemini dño exercituũ. Et b facere debetis: d Qm̃ bon⁹/ est in se: sic ipse dicit Luc. xviij. d. Nemo bon⁹ nisi sol⁹ de⁹. Vñ ⁊ laudãd⁹ ē ab oib⁹. Etiã si nlla spes retributionis haberet: magis tñ laudãd⁹ ē: qr̃ ipse bonus in se ex natura: alios facit bonos ex gratia: Vñ subdit:

Ps. 84.

e Qm̃ i sęculũ misericordia ei⁹. i. effect⁹ misericordie: q̃ effect⁹ p̃bat causã. Qd videt petere sup/ cũ dic̃: Ondẽ nobis dr̃. e. s. p effectũ/ misericordiã tuã. Quo aũt laudãd⁹ ē/ ⁊ qm̃/ ⁊ a qb⁹/ sbdit: f Dicat nũc/ dom⁹/ israel. q. d. dicẽdo b: g Qm̃ bon⁹: qm̃ i sęculũ misericordia ei⁹/ vt expositũ est: laudet eũ/ israel. i. videntes eũ p fidẽ. Et b nõ differat: sed/ dicat nũc. i. stati/ dũ licet/ dũ mereri possum⁹ eũ laudãdo. Si aũt cõiter p̃lus christian⁹ hoc debet facere/ m⁹to fortiⁿ p̃lati ⁊ sacerdotes ecclie: Unde addit specialit de ipsis: b Dicat nũc domus aaron. i. p̃lati ⁊ mistri ecclie: q̃ officiũ aaron suscęperũt. Dicat/ inq̃/ qm̃ in sęculũ misericordia ei⁹/ vt expositũ ē. In his aũt duob⁹ vsib⁹ ponit dom⁹ p familia: sic ⁊ i Exo. xij. g. dr̃/ q̃ agn⁹ comedebat in vna domo. Et qr̃. s. dixit: Dicat nũc dom⁹ israel ⁊c. ne p̃pterea q̃ p israel frequẽt itelligũt iudęi/ putarẽt tñ a iudęis laudãd⁹/ apte de oib⁹ sbdit: i Dicat nũc oes q̃ timet dñm/ siue d iudęis siue de gentib⁹ sint. k Qm̃ i sęculũ misericordia ei⁹: Ecce hi q̃tuor vsus eũdẽ finẽ hñt. s. qm̃ in sęculũ misericordia eius. Et posset aliq̃s q̃rere: Quo scis b d misericordia

Ps. 31.

dei: Ad qd respondens ecclesia/ subdit: l De tribulatione inuocaui dñm: quando scz martyres tribulabantur.

Et exaudiuit me

Moralit/ monet ad pęnitẽtiã: c Cõfitemini/ pctã/ dño/ q̃ iã ea nouit. Cõfessio aũt ē media int p̃tritionẽ ⁊ satisfactiõz. Vñ p mediũ dant extrema itelligi. Nec valet illa p̃fessio q̃ nõ p̃gredit ex corde p̃trito vt⁹ saltẽ attrito ⁊ dolẽte de pctõ: ⁊ iterũ cũ p̃posito satisfaciendi: iterũ dz hõ p̃fiteri in spe venię: Vñ bñ dicit: Cõfitemini dño qm̃ bon⁹. i. benign⁹ ad remittẽdũ pctm̃ ⁊ grãz p̃ferẽdã. Ro. xj. c. Vide bonitatẽ ⁊ seueritatẽ dei: i eos q̃dẽ q̃ cecidẽrũt seueritatẽ: i te aũt bonitatẽ. Propt hãc bonitatẽ dz hõ secure p̃fiteri. Sz m⁹ti nolũt/ sz p̃tẽnũt ei⁹ bonitatẽ. Vñ Ro. ij. a. An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ patiẽtię ⁊ lõganimitatis p̃tẽnis: Ignoras qm̃ benignitas dei ad pniaz te aduc: fm aũt duritiã tuã ⁊ ipęnitẽs coz thesauriças tibi irã i die irę ⁊c. Qui em̃ nũc nõ vult ad bonitatẽ dei p̃uerti: tũc nõ iuuiet misericordiã/ sz irã. Qd etiã videt dicere/ cũ sbiũgit: e Qm̃ i sęculũ. s. p̃sens/ misericordia ei⁹: in futuro aũt iustitia ei⁹. Vñ s. Cũ accepo tp̃s ego iustitias iudicabo. Soph. ij. a. Quęrite mãsuetũ si q̃ mõ abscõdami i die furor⁄ dñi. Esa. lv. b. Quęrite dñm dũ inueniri põt: inuocate eũ dũ p̃pe ē. Qui aũt debẽt p̃fiteri/ sbiũgit: f Dicat nũc israel. s. pctã sua i p̃fessione. Hic ponit tres vsus de p̃fessione triũ. s. israel/ aaron ⁊ oim timẽtiũ. Per israel itelligũt clerici: p aaron p̃lati: p alios/ ppl̃ sbditi. Et tã hi q̃ illi necesse hñt p̃fiteri. Et primo ponit clericos: secũdo p̃latos: tertio sbditos. Vñ em̃ debet monere ad p̃fessionẽ maiores pctõres ⁊ generaliores. Prelati aũt ⁊ clerici magis peccãt q̃ sbditi: fm qd dr̃. j. Esdre. ix. a. Man⁹ principũ ⁊ magistratuũ fuit i trãsgressione hac prima. De clericis aũt primo ponit p̃pt generalitatẽ: qr̃ oes p̃lati sũt clerici: ⁊ nõ ecõuerso: Multi em̃ sũt clerici mediocres q̃ nõ sũt p̃lati. De oib⁹ g̃ tã maioribⁿ q̃ minoribⁿ q̃ etiã mediocrib⁹/ dic̃/ q̃/ l Dicãt/ i cõfessione pctã sua/ nũc. i. i p̃senti/ dũ p̃fessio valet ad pniaz i petrãdã. Esa. xxxviij. d. Viuẽs viuẽs ipse p̃fitebit tibi. Tũc em̃ in futuro p̃fitebunt pctã sua: nõ ad vtilitatẽ/ sz ad p̃fusionẽ ęternã. Sap. v. a. Ergo erraui mus a via vitatis. Oib⁹ aũt necessaria ē p̃fessio: qr̃ nullⁿ ē sine pctõ. Ro. iij. c. Oes em̃ peccauerũt et egẽt gl̃ia dei. Vñ ⁊ ipse Iobes vsus ⁊ deo familiarit dilect⁹/ dic̃. j. Job. j. d. Si vixerim⁹ qm̃ pctm̃ nõ habem⁹: ipsi nos seducim⁹: ⁊ vitas i nob nõ est. Et stati de p̃fessione subdit: Si p̃fiteamur pctã nr̃a/ fidelis ⁊ iust⁹ ē de⁹ vt remittat nob pctã nr̃a. Dicãt q̃ tã hi q̃ illi peccata sua: qm̃ bon⁹ ē dñs. i. suauis ⁊ mitis ad remittẽdũ. s. Dixi p̃fiteb⁹ aduersũ me iniusticiã meã dño: ⁊ tu remisisti i/ pietatẽ pctã mei. Dic tu p̃ oz iniq̃tates tuas vt iustificer. s. q. d. a. Vñ dicas pctã tua i p̃fessione: q̃ de⁹ illa reuelet i iudicio futuro: ⁊ b vt iustificeris. Tũc aũt si expectes nõ iustificaberis i reuelatione iudicij: sz p̃dẽnaberis. Propt b dr̃ vt dictũ ē/ nũc. s. dũ tp̃us ē pnię: qm̃ i sęculũ misericordia ei⁹: et post b sęculũ iusticia. Sz qr̃ p̃fessio: vt iã dictũ ē: nõ sufficit sine p̃tritione: Vñ p̃fessionẽ seq̃t vox pęnitẽtis/ dicẽtis: m De tribulatione. s. cordis. i. de corde tribulato: m Inuocaui dñm: petẽs ab eo veniã ⁊ gratiã. s. Sacrificiũ deo spirit⁹ cõtribulat⁹ cor cõtri/ tũ ⁊ humiliatũ deus nõ despicies. In tali fiducia videt alibi petere/ dicẽs: Tribulationes cordis mei multiplicatę sunt. s. p contritionẽ: ideo de necessitatib⁹ meis erue me. i. a pęnis quę exigũt peccata: vel ab ipsis peccatis q̃ p prauam cõsuetudinẽ in necessitates vertunt/ vt q̃si de necessitate peccet. Sed nec p̃tritio nec p̃fessio sufficiũt/ nisi seq̃at satisfactio/ si spaciũ vitę

Moraliter viro iusto pęnitente

Ps. 50.

Ps. 74.

Ps. 24.

* habeat: Vñ addit:

a Et exaudiuit me dñs/ponēdo/in latitudine.i.dilatādo me:qz quāto magis tribulabant fideles:tanto plures cōuertebant ad fidē:et magis dilatabat z numero z merito. Uñ sup za idē dicit qd hic: Cū inuocarē exaudiuit me deus iusticię meę:in tribulatiōe dilatasti mihi. Uel ponendo/i latitudine patrię/q̄tū ad ecclīaz triūphantē. Sicut eñ tota die legim⁹ de sanctī martyrib⁹/q̄ i agone martyrij inuocabāt dñm: et dñs exaudiebat eos/ducēdo aīas ad latitudinē supnę patrię:de q̄ dicit Gregoⁿ. Qui vere fieri diues desiderat/hereditatez apetat:quā heredum numer⁹ nō angustat. Nec tm̄ de tribulatiōe liberabat dñs sanctos:sz z adiuuabat i bonis agēdis z i ipsis tribulatiōib⁹ pferēdis: Uñ subdit ecclia: c Dñs mihi adiutor:et/iō/nō timebo qd faciat mihi hō.i.qlibet inimic⁹ carnalis:ꝓm qd dñs dicit/Matth.x.c. Nolite timere eos q occidūt corp⁹. Et repetit: d Dñs mihi adiutor:z iō/ego despiciā inimicos meos: Sic laurentⁿ de craticula despiciebat dacianū z deridebat/dicēs: Assatū est iā/versa z māduca.

Doralit * habeak: Uñ addit: a Et exaudiuit me dñs/nō i tribulatiōe:sz magis/ b In latitudine.i.in ipletiōe mādatorū ex charitate. Ps. Latū mādatū tuū nimis. Prouer.iiij.b. Ducā te p semitas eqtatis:q̄s cū igressus fueris/ nō artabunt gressus tui. In satisfactiōe aūt z in pnia ē difficultas:tm̄ ex ipo laboze pnię cū ipugnatiōib⁹ tēptationū. Sed ꝓpk hoc nō desperat nec resilit bon⁹ pęnitēs:sz dicit qd sequk: c Dñs mihi adiutor:nō timebo qd faciat mihi hō/qcūq̄ monēs ad pctm̄. Ul/hō.i.diabol⁹ q a deuicto hoie sūpsit nomē vt hō diceret. Uñ Matth.xiij.d. Inimic⁹ hō h fec. Et duplex dei adiutoziū necessariū ē.s.ꝯ fraudulētiā:z ꝯ violentiā. Uñ iterat/dicēs: d Dñs mihi adiutor.q.d.ꝑmo ē adiutor ꝯ fraudulētiā hostī callidi:secūdo ꝯ violētiā fortī armati:de q Luc.xi.c. Et Job.xli.d. Nō ē potestas sup terrā q̄ cōparet ei. e Et ego/talē habēs adiutorē: f Despiciā inimicos meos.s. mūdū/carnē/diabolū. Mundū debem⁹ despicere ꝓpk sui vanitatē:carnē ꝓpter sui vilitatē:diabolū ꝓpk sui malignitatē.

Allegorice g Bonū ē ꝓfidere i dño ꝛc. Secūda ps: vbi ꝑmo dicit:in de ecclesia solo deo ꝓfidendū esse. Et h dicit ecclia siue martyzes i tribulatiōe passiōis positi.q.d. nō timem⁹ eos q corp⁹ occidūt: sed illū timem⁹ z in ipso fiduciā habem⁹/q pōt corp⁹ z aīaz mittere i gehēnā:z pducere i glām. Unde dicit: Bonū.i.melⁿ est cōfidere i dño/q potēs ē ꝑdicta facere: h Q ꝓfidere in hoie/q nō pōt nocere/nec iuuare nisi corp⁹. Nec solū de hominib⁹/sz z de angelis ē hoc verū: Uñ subdit: i Bonū ē.i. melⁿ/spare i dño q̄ spare in ꝑncipib⁹.i.in angelis:q dicunt ꝑncipes z ꝓuincia z ꝓsona: sic habet Danielⁿ.x.c.z in plurib⁹ locis. Ibi eñ dī: Ecce michael vn⁹ de ꝑncipib⁹ ꝑmis ꝛc. Et i fine capituli: Nemo ē adiutor me⁹ in oib⁹ his nisi michael ꝑnceps vr. Licz eñ angeli vel etiā hoies iuuēt:tm̄ i ipso dño magl q̄ i ipsis ē spandū:a q et ipsi āgeli z hoies boni habēt vt iuuare possint. Ostēso q i solo deo spādū sit:exponit tribulationē:de q sup dixit: De tribulatiōe inuocaui dñm. Uñ dicit ecclia vel qlibet martyr: l Oēs gentes circūierunt me/fidelē/vt me deciperēt z ad errozē suū traherēt: Et tm̄ nō fecerūt qd volebāt:sz magis ꝓuersi sūt ab erroze suo ad veritatē fidei: Uñ subdit: n Et in noie dñi.s.iesu christi est supple: o Quia vlt⁹ sū in eos.i.ꝓuersi sk:et ꝓuersi pęnas a se pnię exigētes vltionē sūpsert de h qd circūiert me. Uel sine/quia/legik ꝓm aliā lrāz/sic: In noie dñi vltus sū i eos. Et idē est sensus. Deinde i ꝓloua capitis ꝓfortās ecclesiā z martyzes suos/dicit: p Circūdātes circūdederūt me/dicit christ⁹ de iudeis: Sic sup dixit: Tauri pingues obsederūt me. Et in eodē Ps. Cōcliū malignātiū obsedit me. Et i h q nō repetit h gētes/dat itelligere q de iudeis loqk. q Et i noie dñi qz vlt⁹ sū in eos. Hoc sic sup expositū ē/exponak. Uel sic: In noie dñi.q.d. ipsi mō videant qd lucrati sint:qz vlt⁹ sū in eos/p titū z vespasianū. Duob⁹ aūt modis circūdederūt iudei christū. Primo occulte/volētes eū capere in sermone:sic dī Matth.xxij.d. q pharisei conuencrunt in vnum z interrogauit iesum vn⁹ ex eis legis doctor/tēptās eū:magister/qd ē mādatū magnū in lege: Scdo circūdederūt eū apte pseqndo. Et ꝓpk hoc non semel dicit hic: circūdederunt/sed secūdo repetit/dicēs: r Circūdederunt me sic apes/vt me aperte blasphemūs z conuitūs pungerent. Et recte apibus compank iudei: ꝓpk duas causas:quia.s.apes mellificāt alīs nō sibi:z qz apes pūgendo alios seipsas euiscerāt: Sic iudei mellificauerūt nobis dulcedinē in passione christi: z ipsum nobis dulciozem fecerunt. Unde eis potest dici: Sic vos non vobis mellificatis apes. Item vt christū pungerent clauis passiōis se euiscerauerūt et aīas suas pdiderūt:

Judei duobus modis circūdederūt christū

al. †circūdederūt

Al. nō hz †qz

Al. nō hz †in

Al. †fauū

Apib⁹ comparank iudei

Doralit: g Bonū ē ꝓfidere i dño. Sup dixerat bon⁹ pęnitēs: Dñs mihi adiutor nō timebo qd faciat mihi hō. Et iterū: Dñs mihi adiutor z ego despiciā inimicos meos.s.mūdū/carnē/diabolū:q dei auxilio deuicūk nō auxilio hūano: Jō dicit: Bonū ē ꝓfidere i dño:q ē oīpotēs adiutor: h Q ꝓfidere i hoie/q nihil ex se pōt. Hiere.xvij.a. Maledict⁹ q ꝓfidit i hoie.j. Machab.iij.b. Nō in multitudine exercit⁹ victoria belli:sz ō cęlo fortitudo ē.ij. Paral.xxv.c. Si putes i roboze exercit⁹ bella ꝓsistere:supari te faciet dñs. Cōfidere q̄ debem⁹ i dño q̄tū ad victoriā:spare i eo q̄tū ad glām coronā quā ꝓfert victoriib⁹. Uñ addit: i Bonū ē spare i dño.i.glāz expectare ab eo:qz spes ē certa expectatio futurę beatitudinis. k Q spare i ꝑncipib⁹/secl'aribⁿ vl ecclīastic/:a qb⁹ multi sperāt glām pñtē. Ps. Nolite ꝓfidere i ꝑncipib⁹:in filijs hoīm i qb⁹ nō ē sal⁹. Et iō/Bonū ē spare i dño:qz in necessitate positi sum⁹/a q nō possum⁹ p aliū liberari: Uñ addit: l Oēs gētes.i.oīa vitia q̄ faciūt hoiez gētilik viuere. m Circūierūt me/q̄si exercit⁹ castr̄ obsidēdo. Exercit⁹ eñ diaboli ē exercit⁹ vitiozū:q̄ hoiez obsidēt i tēptatiōe:exēplo ipsi⁹ diaboli:de q̄.j. Pet.v.b. Circūit q̄rens quē deuozet. Job.xix.b. Obsederūt i gyro tabnaculū meū. Daniel⁹ j.a. Uenit rex babylonis i hierlm z obsedit eā. Breuik aūt notādū q in his trib⁹ ꝓsib⁹ q̄druplicē tāgit circūitū. Primū/cū dicit: Oēs gētes circūierūt me. Secūdū z tertiū/cū addit: Circūdātes circūdederūt me. Quartū/cū sbiūgit: Circūdederūt me sic apes. In q notak q q̄tuor modis circūeūt hoiez vitia.s.i cogitatiōe/i locutiōe/i opatiōe/i omissiōe: vt istis q̄tuor modis possit trahi ad pctm̄. Sed ille q ꝓfidit i dño/istos circūitus nō timet. Uñ in qlibet istoz ꝓsuū postq̄ dixit de circūitu/subiūgit: n In noie dñi qz vltus sū in eos.q.d. in noie dñi vincā oēs insult⁹ vitioz: sic dicit dauid golię/ p quē intelligik diabol⁹.j. Regl.xvij.f. Tu venis ad me cū gladio z hasta z clypeo:ego aūt venio ad te in noie dñi exercituū dei agminū isrl'. Hanc aūt expositionē apti⁹ innuit alia lra q̄ hz: In noie dñi circūiui eos. Uñ aūt ꝓcordat qd h dī: vlt⁹ sū i eos: qz in ꝓtritiōe sumik vidicta de pctis: qz ibi ē dolor ꝯ delectationē q̄ fuit in pctō: z ꝯria ꝯrijs curāk. Uñ aūt subdit i fine: r Circūdederūt me sic apes. Apis eñ pax mellis portat:sed hz aculeū i cauda:q pūgit eū q mel vult accipere: Sic vitia p̄tēdūt delectationē:sz i fine pungūt p pęnę ęknę obligationē. Propk h dī Eccli.xxj.a. Quasi a facie colubri fuge pctā. Quia velut coluber blādik facie:sed cauda pungit:sic pctm̄. Prouer.xxiij.d. Ingredik blande:sed in in fine mordebit vt coluber: z sicut regulus venena diffundet.

Ps. 145.

Moriez circūeūt vitia quattuor modis

Uel alik de tēptatiōib⁹: r Circūdederūt me sic apes. Sicut eñ apes mellificāt nō sibi sz alīs: sic tēptatiōes z insult⁹ vitioz iustis nō nocēt:sz pūt: qz vt dicit Aug⁹. Tēptatio cui nō ꝓsentik nō

Aliter de temptationibus

* Sūt aūt multi

* habeak: Uñ addit:

Allegorice de christo

animas suas pdiderũt. a Et exarserũt/igne celi ⁊ inuidie. b Sicut ignis i spinis: volẽtes eũ ad nihilũ redigere: sic ignis spinas cõsumit. Itẽ/ignis in spinis/strepitũ ⁊ crepitũ facit: Sic iudęi ꝗ christũ inuidia ⁊ ira succẽsi clamabãt: Crucifige eũ. Eccs. viij. a. Sicut sonit⁹ spinarũ sub olla ardẽtiũ: sic risus stulti. i. iudęi qui christũ irrisit/ dicens: Uah q̃ destruis tẽplũ dei ⁊ in triduo reędifi/cas illud/salua temet/ipsũ: si fili⁹ dei es/descẽde de cruce: Mat/thęi. xxvij. e. c Et i noie dñi qr vltus sum in eos: dupliciter: vt. s. dictũ est. s. i bonos p pęnitẽtiã: ⁊ in malos p captiuitatẽ. d Impulsus euersus sũ: dicit christ⁹: q̃ impulsus ẽ a iudęis i passiõe ⁊ euersus: cũ ipse q̃ erat oĩm altissim⁹ ⁊ p̃m⁹/fact⁹ est oĩm nouissim⁹ ⁊ abiectio plebis. e Ut caderẽ/i morte: ſz nõ vt putauerĩt cecidi/ita vt deleret nomẽ meũ: Quia/ f Et dñs suscępit me/i ipsa morte: ⁊ i resurrectiõe suscępit me de mouměto: ⁊ in ascensiõe de mũdo. Uel de ecclia põt legi: quę impulsa tribulatiõib⁹ euersa fuit. i. cõculcata ⁊ despecta vt caderet. i. ad nihilũ deueniret. Sed nõ sic fuit: qr dñs suscępit eã in curã ⁊ custodiam: Et ideo nõ cecidi dicit christ⁹ vel ecclesia: quia dñs/qui/suscępit me: est g Fortitudo mea ⁊ laus mea. i. ab illo habẽo fortitudinem ⁊ laudẽ: nõ mihi ascribo: sed ei a quo habeo/sine quo nec fortem nec laudabilẽ me esse reputo. i Et/ipse/factus est mihi i salutẽ/q̃ in se nõ fact⁹ est/christo fact⁹ est de⁹ pat in salutẽ/cũ ipsũ a morte suscitauit. Itẽ ecclesię/cũ ipsã in mari tribulationũ a pęculo liberauit. Hoc sup̃ petr̃ in psona christi et ecclesię: Esto mihi i deũ ꝓtectorẽ: ⁊ in domũ refugij vt saluũ me facias. Et ideo/est k Uox exultatiõis ⁊ salutis: i tabernaculis iustor. i. in ecclijs: in quib⁹ iusti militant deo ⁊ laudãt deũ: ⁊ exultãt de christi resurrectiõe: ⁊ de ecclię exaltatiõe: sicut de p̃mitiuis ecclesię dr/Job. xx. e. Gauisi sunt discipuli viso dño. Et quõ hoc factũ sit/subdit: l Dextera dñi ⁊c. Si i psona christi loquẽtis legat/tũc dextera dei p̃ris põt dici ei⁹ ꝓpitiatio ⁊ auxiliũ: de q̃ dicit christ⁹/q̃ m Fecit virtutẽ/resuscitãdo me. Qd exponẽs/subdit: n Dextera dñi exaltauit me/in resurrectiõe. Et repetit: o Dextera dñi fecit virtutẽ: in q̃ notat maior resurrectiõis admiratio. Uel de seipso q̃ est dextera p̃ris dicit christ⁹: l Dextera dñi. i. ego fili⁹ dei/brachiũ ⁊ dextera ei⁹ p quẽ oĩa opat/ m Fecit vtutem/i passiõe: qñ morte morĩẽdo destruxit. Osee. xiij. d. Ero mors tua o mors. n Dextera dñi exaltauit me/in resurrectione: qñ meipsum suscitaui virtute diuinitatis: iuxta illud qd̃ p̃dixi/Job. x. d. Potestatẽ habeo ponẽdi aĩaz meã: ⁊ iterũ sumẽdi eã. o Dextera dñi fecit virtutẽ/in ascẽsiõe: qñ ꝓpa virtute ascẽdi

Moraliter de pęnitẽte

* Sũt aũt multi q̃ bñ dicũt q̃ ita pungũt pctã: sed tñ nimis d̃ se ꝓfidẽtes/nolũt vitare occasiões ex q̃b⁹ surgũt tẽptatiões: qd̃ stultũ est: qr nõ põt vitare pctã q̃ nõ vitat occasiões tales. Uñ bñ sequit a Et exarserũt sic ignis i spinis. q. d. nõ põt esse q̃ vitẽt pctm̃ si occasiõib⁹ se exponãt: sic nõ põt esse q̃ spinę nõ ardeãt si ignis addat. Propt̃ hoc dr Eccli. ix. b. Auerte faciẽ tuã a mlĩere cõpta: ⁊ ne circũspicias speciẽ alienã: Propter speciẽ mulieris mlti perierũt/⁊ ex hoc cõcupiscẽtia quasi ignis exardescit.

Aliter de tẽptatiõib⁹

* ꝓsentit/nõ ẽ pctm̃: ſz materia exercẽdę vtutis. Ps. Si exurgat aduersũ me pliũ/in b̃ ego spabo. a Et exarsert sic ignis i spinis: qr spinas vitior q̃ñq̃ ꝓsumũt tẽptatiões i hoie/p̃cipue superbiã: qr hõ hũiliat qñ sentit tẽptatiõz. ij. Cor. xij. b. Ne magnitudo reuelationũ extollat me: dat⁹ ẽ mihi angel⁹ sathanę stimul⁹ carnis meę. Hęc aũt vtilitas tẽptatiõis/nõ ẽ nisi i eis q̃ i deo sperãt: ⁊ de se nõ p̃sumũt. Uñ q̃d de se sentiat/subdit: d Impuls⁹/a tẽptatiõe/euersus sũ vt caderẽ. q. d. p me nõ potui resistere tẽptatiõi. f Et dñs suscępit me/vt nõ caderẽ. Esa. xlj. c. Ne timeas qr ego tecũ sũ: ne declines qr ego de⁹ tu⁹ cõfortaui te: ⁊ auxiliat⁹ sũ tibi: ⁊ suscępit te dextera iusti mei. i. ꝓpitiatio christi. Et cũ dñs suscipit impulsũ/tũc ei vtilis ẽ impulsio: Sic naui q̃ tẽdit ad portũ vtil ẽ vẽti ipulsio cũ hz bonũ gubernatorẽ. Sed si nõ ẽ gubernator/ipulsio nocet ei. Prouer. xj. b. Ubi nõ ẽ gubernator/ꝓlus corruet. Itẽ hic notandũ/q̃ q̃ est in sũmo/si impellat defacili p̃cipitat: Et ideo diabol⁹ libẽter ponit boies i dignitatib⁹. ij. Parat. xxv. d. Adduxerũt captos ad p̃ruptũ cuiusdã petrę: p̃cipitauerũtq̃ eos de sũmo i p̃ceps. Ibi aũt impellũt p̃cipue a curis sęcularib⁹. Hiere. xviij. c. Oblit⁹ est mei ꝓlus me⁹/frustra libãtes et ipingẽtes in vijs suis ⁊ i semitis sęcli. Uię sęcli st diuitię/delitię ⁊ honores/siue auaricia/luxuria ⁊ superbia: de q̃b⁹ in fine dicẽt mali: sic dr Sap. v. b. Ambulauim⁹ vias difficiles: viã aũt dñi ignorauim⁹: q̃d nob̃ profuit superbia: aut diuitiar iactãtia q̃d ꝓtulit nob̃: Semitę aũt sęcli/st ſbtiles adiuẽtiões/p q̃s cit⁹ venit ad ista habẽda. Just⁹ aũt cũ impellit/nõ cadit i has vias: qr dñs iuuat eũ: Uñ subdit: g Fortitudo mea ⁊c. Et ponit b̃ tria ꝗ tria p̃dicta mala. Fortitudo mea/est/dñs: Hoc ꝗ auaricia/q̃ dicit: Fortitudo mea denari⁹. Prouer. xviij. b. Substãtia diuitis vrbs roboris ei⁹. h Et laus mea dñs: Hoc ꝗ superbia/q̃ dicit: Laus mea vulg⁹/nõ dñs. Laudat eũ peccator i desideriis aię sue. Eccs. viij. b. Laudabant in ciuitate q̃si iustor operũ. i Et fact⁹ ẽ mihi i salutẽ: Hoc ꝗ carnẽ: q̃ dicit/Eccli. xxx. c. Mõ est cẽsus sup censũ salutis corpis. Dñs autẽ fact⁹ est i salutẽ/nõ carnis q̃tũ ad p̃sens: sed aię: Mã carnẽ p̃cipit affligi vt spũs salu⁹ fiat. Eccli. xxx. c. Sal⁹ aię i sanctitate iusticię. Sanctitas ẽ sine ꝓrenitate ⁊ carnalitate viuere. Iustitia ẽ vindictã de carne sumere. Et in b̃ est sal⁹ aię. Et hoc ẽ gaudiũ iustor: de q̃ subiũgit: k Uox exultatiõis ⁊ salutis: i tabernaculis iustor. i. inẽ iustos/q̃ b̃ sunt pegrini: et in tabernaculis se reputãt habitare/ dicẽtes illud Heb. vlt. c. Mõ habem⁹ b̃ manentẽ ciuitatẽ: sed futurã inq̃rim⁹. Uel/tabernacula iustor/est p̃scia eor: in quib⁹ ẽ vox exultatiõis ⁊ salutis. s. testimoniũ ipsi⁹ p̃scię/q̃ salui erũt: Uñ ⁊ exultãt et glĩant. ij. Cor. j. c. Glia nr̃a b̃ ẽ/testimoniũ p̃scię nr̃ę. Notãdũ aũt q̃ quidã habẽt vocẽ exultatiõis: ſz nõ salutis/vt histriones ⁊ mũdani hoies. Job. xxj. b. Tenẽt tympanũ ⁊ citharã ⁊ gaudẽt ad sonitũ organi: ducũt i bonis dies suos/⁊ i pũcto ad inferna descẽdũt. Quidã ꝗo habẽt vocẽ salutis ⁊ nõ exultatiõis/vt pęnitẽtes. Job. xxx. d. Uersa ẽ in luctũ cithara mea. Job. vij. c. Cõfabulabor i amaritudine aię meę. Alij aũt habẽt sil' vocẽ exultatiõis ⁊ salutis: vt pfecti in via/et glĩficati in patria. Esa. lj. b. Gaudiũ ⁊ lętitia inueniet in ea/ grãrũactio ⁊ vox laudis. Quidã aũt neutr̃ habẽt/vt desperãtes i mũdo: ⁊ dãnati i iferno. Matth. xxv. c. Ibi erit flet⁹ ⁊ stridor dẽtiũ. De q̃ autẽ sit hęc exultatio ⁊ sal⁹/subdit: l Dextera dñi fecit virtutẽ. Ter dicit/dextera: cõtra tria p̃dicta. s. impulsionẽ/euersionẽ/casũ. Cõtra impulsionẽ necessaria ẽ dextera retinens. Cõtra euersionẽ/dextera sustinẽs. Cõtra casũ/dextera subleuãs. Est g̃ sensus: Dextera dñi fecit virtutẽ/retinẽdo me impulsũ. n Dextera dñi exaltauit me/ꝓpius euersum. o Dextera dñi fecit virtutem/subleuando me ne caderem: vel q̃ iaz ceciderã. Uel sic totũ dicat: l Dextera dñi fecit virtutẽ. i. miscõiã nõ pcutiẽdo me reũ/⁊ expectãdo ad pęnitẽtiã. n Dextera dñi exaltauit me/de luto ⁊ fęcib⁹ pctõr̃ eleuãs ad statũ grę. o Dextera dñi fecit virtutẽ/custodiẽdo me i eodẽ statu/⁊ liberãdo ab insultu tẽptationũ. Uel/ l Dextra dñi/dr largitas ei⁹: de q̃ pũt dicere aliq̃/q̃ fecit virtutẽ i eis: qñ ꝓpter abũdantã tpaliũ boni fiũt vt abraã. Sed i plurib⁹ b̃ dextera facit vitiũ: ꝓm illud Hiere. v. b. Saturaui eos ⁊ męchati sũt. n Dextra dñi exaltauit me. Hoc nõ põt dicere p̃lat⁹ intrusus: sed/dextra. i. potestas regis vel pecunię vel ꝓsanguinitat⁹: exaltauit me. Quare: Quia dextera eor repleta est munerib⁹. iij. Regl. xiij. g. Qui cũq̃ volebat implebat manũ suã ⁊ fiebat sacerdos excelsorũ. Sed/ o Dextera dñi fecit virtutẽ/cũ tales expellit de p̃latione: ꝓm illud. s. Disperge illos in vtute tua: ⁊ depone eos

* ꝓtector meus

Job. 19. c.

Al. † Tãq̃ cumul⁹ arcne impulsus sum

Al. † laudatio

Ps. 21.

De ecclesia

Ps. 30.

Ps. 26.

Al. † Hericie

Ps. 9.

Ps. 25.

Ps. 58.

virtute ascendi in cęlũ. Et sic patet/q/ a Non moriar: sicut putauerũt iudęi. i. non detineor in morte: b Sed viuam: ⁊ narrabo/per me ⁊ p aplos q̃ sunt organa mea: d Opa dñi: quę iudęi voluerũt sub silẽtio sepeliri. Et posset quęri: quare christus passus fuerit cũ statim postea erat surrectur: Unde causaz subdit: e Castigãs id est corrigẽs delicta generis humani. f Castigauit me dominus/pater. i. verberauit exponẽdo me tribulationi. Unde dicit Esa. liij. c. Propter scelus populi pcussi eũ. Et ibidẽ. b. Disciplina pacis nrę sup eũ. Castigauit/dico: g Et morti nõ tradidit me: supplene me detineret: sed q̃si cõmodauit/vt me cito redderet: fm

Ps. 15. q. s. habek: Nõ derelinq̃s aiam meam in inferno: nec dabis sanctũ tuũ videre corruptionẽ. In psona aũt ecclię vel martyr potest legi sic: vt dicat: Dextera dñi. i. christus: fecit virtutẽ/p patiẽtiã martyrũ deuincẽs tyrannos. Dextera dñi. i. christus: exaltauit me/ ipsos tyrãnos subiũciẽs fidei. Dextera dñi/ipse christus: fecit virtutẽ. i. multa miracu-

Act. 4. g. la p aplos. Uñ: Virtute magna reddebãt apostoli testimonium resurrectiõis iesu christi. Et p hęc q̃ fecit christus: a Nõ moriar. i. nõ destruar: vt putauerũt iudęi ⁊ tyrãni: b Sz viuã. i. crescã ⁊ pficiã. c Et narrabo opa dñi. i. christi. s. incarnationẽ/passionẽ/resurrectionẽ/ascẽsionez/ spũsscti missionẽ. Tribulatiões aũt illatę mihi a tyrãnis nõ erũt mihi ad interitũ: sed ad pfectũ. Hoc ẽ qõ sequit: e Castigãs exteri⁹ p flagella. f Castigauit me/interi⁹: delẽdo pctã ⁊ augẽdo merita. g Et morti nõ tradidit me. i. destructioni. Nã ecclesia p tribulatiões non est destructa sed magis multiplicata: sic filij israel: Exo. j. b. Quãto magis oppримebãt tãto magis multiplicabant.

ptector meus dñe. Esa. xxij. f. Expellã te ō statione tua. Et merito ꝓtra tales facit dextera dñi virtutẽ: quia sicut in Ps.

Ps. 143. dicit: Dextera eorũ dextera iniq̃tatis. Sed fm p̃dictũ sensũ subdit pęnitẽs: a Nõ moriar/morte ęterna: b Sed viuã/vita grę i p̃senti ⁊ glorię i futuro. Gal. ij. d. Viuo ego iam non ego. Et talis qui viuit vita grę pōt p̃dicare: Uñ sub

Ps. 113. dit: c Et narrabo opa dñi. Sup. Nõ moriar sed viuã: Ps. 50. bũt te dñe ⁊c. Propter bn. s. primo dicit: Spm̃ rectũ innoua in viscerib⁹ meis ⁊c. Et post addit: Docebo iniq̃s vias tuas. Et bñ dicit: d Opa dñi. Hoc est ꝓtra scrutatores: q̃ narrant non opa sed secreta dñi. Esa. xl. f. Qui dat secretorũ scrutatores q̃si nõ sint. Uñ aut fuerit iustificat⁹ subiũgit. s. p disciplinã dñi ⁊ correctionẽ: Uñ dic: e Castigãs castigauit me dñs: ⁊ p b morti ñ tradidit me. Win⁹ dic/⁊ pl⁹ significat: Ac si dicat: a morte eripuit me p castigationẽ. Hęc ẽ doctrina spũsscti. Prouer. xxiij. b. Noli sbtrahere a puero disciplinã: si enim pcusseris eũ virga/ nõ moriet: tu virga pcuties eũ et aiaz eius ō inferno liberab. Judith. viij. d. Flagella dñi q̃si serui qui corripimur ad emẽdationẽ non ad pditionẽ nrãm euenisse credam⁹. Apoc. iij. d. Ego q̃s amo arguo ⁊ castigo.

Allegorice b Aperite mihi portas ⁊c. Tertia pars: vbi qõ monet alios/se facturũ pmittit. s. laudare deũ causa salutis: q̃ per quẽ sit facta/ ⁊ q̃liter sit facta ostẽdit/et q̃bus etiã sit facta: qz per christũ/passum/iustis facta ẽ/⁊ p aplos manifestata ẽ. Uñ dic ecclesia sic ad aplos: Aperite mihi portas iusticię. i. doctrinã sacrę scpturę exponite/ p quã homo iustificat. k Et igressus i eas. i. illis intellectis: l Cõfitebor dño. i. laudabo eũ. Sz qz hę oẽs portę ad vnã portã. s. christũ referũt/ addit: n Hęc porta/ est/dñi. i. christus: p quẽ itur ad patrem/⁊ intrat ad regnũ. o Justi intrabũt in eã. i. p eã: vt p christũ viam veniãt ad ipm veritatẽ ⁊ vitã. Uel ipi aplí dicunt portę: Et exponit sic: O vos aplí dic eccla. b Aperite mihi portas iusticię. i. vosipsos ea q̃ scpsistis exponendo: vt ego ⁊ mẽbra mea mirem̃ vos in doctrina ⁊ opibus vtis. Cętera exponant vt pus. Uel aliter: et loquit eccla vel cęt martyrũ ad psecutores suos: nõ impando/ s p̃dicẽdo hoc

mõ. O vos psecutores: h Aperite mihi portas iusticię. i. tribulatiões ⁊ psecutiões mihi inferet q̃ b⁹ iustificabor. k Et ingressus i eas/tribulatiões patiẽdo: l Cõfitebor dño. Bñ enim deũ pfitetur q̃ p eo patit. Uñ in Collecta ō Innocẽtib⁹ dr: De⁹ cui⁹ p̃coniũ innocẽtes martyres ñ loquẽdo sed moriẽdo pfessi sunt. Cõfitebor/etiam grãs agẽdo: et ad lrãz/deũ laudãdo i p/secutione. Et b debeo facere: qz ipe p me fecit idem. Hoc ẽ qõ sequitur: n Hęc porta/ẽ/dñi. s. mors: per quã ipe itrauit i gloriã suã. Luc. xxiiij. d. Oportuit christũ pati ⁊ ita intrare i gloriã suã. Propter b dic petr⁹ loquẽs ecclesię. j. Pet. iij. d. Christus passus ẽ p nob/vob relinq̃ns exẽplũ vt seqmini vestigia ei⁹. Uñ ⁊ sbdit: o Justi itrabũt i eã/portã. i. in tribulationẽ ⁊ passionẽ: vt p eã intrẽt ad regnũ: ad qõ p multas tribulatiões oportet intrare: vt dr Act. xiiij. d. Et qm̃ b oia bona sup̃ dicta a deo sũt/nõ ab hoib⁹: cõuertit sermonẽ ad dñm dicẽs: p Confitebor tibi/pfessiõe laudis. r Quoniam exaudisti me: vt aperirentur mihi portę scripturę/fm primã expositionẽ: vel vt possem sustinere/fm vltimam. s Et/fm vtrunq̃ modum / factus es mihi in salutem. i. meus saluator. Et quomodo hoc fuit subdit:

Lapidẽ quẽ reprobauerũt

Moralit h Aperite ⁊c. Sup̃ dixerat q̃ per castigationẽ dñi a morte liberat⁹ fuerat: Hic aũt p alia ꝗba petit castigationẽ dicẽs: Aperite: Quib⁹ dr b nisi eis q̃ claues portãt ecclesię: q̃ hũt officiũ claudẽdi ⁊ aperiẽdi. s. p̃latos: Aperite q̃ inq̃t o vos p̃lati: i Mihi portas iusticię. i. pęnitẽtiã ⁊ correctionẽ mihi imponite: Quę dicit porta iusticię: qz iusticiã facẽ de pctis ⁊ p eã intrat ad regnũ: fm q̃ dr Matth. iij. a. et. iiij. c. Agite pęnitẽtiã: appropinq̃bit enim regnũ cęlorũ. Pluralit aũt dic/portas: qz pęnitẽtia tres habet ptes. s. ꝓtritionẽ/cõfessionẽ/satisfactionẽ: quę notant in trib⁹ verbis. Cum dicit: Moralitꝗ i psona penitẽtis

Justicię: notat satisfactionẽ. Per Confitebor: confessionem. Per Ingressus: ꝓtritionem. Introitũ aũt ad regnũ notat/ cum subiungit: Hęc porta dñi: iusti intrabũt in eã. Uel pōt b eẽ vox aię iusti cũ egredit de corpe: b Aperite mihi portas iusticię: Uñ ⁊ iste ꝗsus canit in exequijs defunctorũ. q. d. sic terra apit corpi: ita cęlũ apiat aię. Et bñ dicit: l Portas iusticię: quia tũc nõ est tps miscẽdi sed iusticię. Exẽplũ Matth. xxv. a. Dñe api nob. Et dicit dñs: Nescio vos. Sz q̃ b iusticiã fecerit: tũc secure poterit dicere: Aliter

Aperite mihi ⁊c. Judith. xiij. b. dixit iudith: Aperite portas: qm̃ nobiscũ est de⁹. Judith interptat pfessio: quã de⁹ cõcomitat: et iõ secure ꝓcipit portas apiri. Et sequit eodẽ Judith. Occurrẽt ad eã oẽs a mimo vsq̃ ad maximũ. Et b est qõ dr i exequijs mortuorũ: Subuenite scti dei: occurrite ãgeli dñi suscipiẽtes aiaz ei⁹. k Et ingressus i eas: qm̃ dictũ fuerit mihi: Intra i gaudiũ dñi tui: Mat. xxv. b. l Cõfitebor dño. i. laudabo dñz. Esa. lj. b. Gaudiũ ⁊ lęticia inueniet in ea. m Dño: ñ alij: qz. j. Timoth. j. d. Soli deo honor ⁊ gloria. Dixi portas iusticię: quia/ n Hęc porta dñi. s. iusticia: qz iust⁹ ñ intrabit ad eũ. Sz/ o Justi itrabũt i eã. i. p eã: qz iust⁹ i iusticia sua saluabit: sic dr. Et vt iustificari possim: p Cõfitebor/pctã mea: q Tibi. i. ministro babẽti auctoritatẽ tuã. Et illa pfessio fit illi ministro nõ vt hoi/s vt deo: nec scit pctã vt hõ s vt de⁹: Uñ si reuelaret deponend⁹ eẽt ⁊ puniẽd⁹. Uñ dr bñ sacerdoti illud Esa. xvj. a. Abscõde fugiẽtes/⁊ vagos ne pdas: habitabũt apud te pfugi mei: Moab esto latibulũ eorũ a facie vastatoris. Et qz hic pluries repetit: pfitebor: cõmẽdat frequẽtia pfessiõis. Job. xj. a. Eam⁹ i iudęa iterũ. r Uñ exaudisti me. Hęc duo sp simul sũt: pfessio ⁊ exauditio. Qui enim pfitet pctm̃/⁊ veniã petit exaudit. Ps. Dixi pfitebor ⁊c. ⁊ tu remisisti ⁊c. Qõ bñ Ps. 31. significat Judicis. j. a. vbi dr: Dixit iudas symeoni fratri suo: Ascẽde mecũ. Judas pfessio: symeon/exauditio interptatur. In q̃ aũt exaudit/subiũgit: s Et factus es mihi i salutẽ.

Aliter

Alit the porte

Alit eas

Alit dñe

q. d. in hoc exaudist

a ¶ Lapidē quē reprobauerūt ꝛc. Hic ē antithesis. s. casus ꝑ casu: accusatiu ꝑ nōiatiuo: Sic enī legit: Lapis hic scz christ q̄ est lapis viu: quem/tū/reprobauerūt. i. repulerūt iudęi: b ¶ Edificātes/in cultu vni dei: sed tamen nō ꝓsūmauerūt ędificiū: qz lapidē ꝓsūmationis abiecerūt a se. j. Petri. ij. a. Ad quē accedentes lapidem viuū: ab hoibus q̄dem reprobatum: a deo autē electū ꝛ honorificatū. Eph. ij. d. Supędificati sup fundamentū apl'oꝝ ꝛ ꝑphetarū ipso sūmo angulari lapide christo iesu. c ¶ Hic/inquā lapis: d ¶ Fact ē in caput anguli. i. fecit vtraqꝫ vnū: sicut dicit Eph. ij. c. Et ibidē addit: Vt duos condat in semetipso/supple parietes. s. iudęoꝝ ꝛ gentiū: vt fiat vnū ouile ꝛ vn pastor: sicut dicit Joh. x. c. Versus iste ꝓfutatiu est iudęoꝝ. Vñ dñs oppositū eum iudęis/ Matth. xxj. d. Istud aūt/q̄ videlicet reprobat a iudęis ꝛ crucifix/fact est in caput anguli: e ¶ A dño factū est istud/ nō a iudęis et crucifixorib: ꝟ a dño/q̄ occulte ędificabat ecclesiā. f ¶ Et istud/ē mirabile i oculis nr̄is/ spūalib: q̄ sum credētes et miram christi clemētiā/q̄ de hō fact pati voluit ꝑ salute nr̄a. Supra. Cātate dño cāticū nouū: qz mirabilia fecit. In oculis augustini erat ꝟ mirabile/de q̄ legit: Nec satiabat illis dieb dulcedie mirabili ꝓsiderare altitudinē ꝓsilij diuini sup salutē generis humani. Idē aūt sapiebat ꝓpha ꝟ ꝛ sapit ecclia: Vñ sꝟdit: g ¶ Hęc ē dies quā fecit dñs. i. ꝟ tps grē i quo incarnatio ꝛ passio factę sunt. Vñ: h ¶ Exultem/exterius: i ¶ Et lętemur/interi: k ¶ In ea/die. s. in ꝟ tpe. Sz q̄re dic: quā fecit dñs: Nōne oēs dies fecit dñs? Utiq. Hanc ꝟo diem. i. ꝟ tps dicit specialit fecisse ꝓpter opa ꝑuilegiata quę i eo fecit. Iste aūt ꝟsus multotiēs cantat in die resurrectiōis: quę specialit ꝛ ꝓprie dicit dies: eo q̄ vere lumē tunc ortū est: et verus sol ortus ē de sepulchro/ꝛ tenebras infidelitatis amouit: de q̄bus Gen. j. a. Tenebrę erāt sup faciem abyssi. Thomas interꝑtat abyssus: sup cui cordis facie erāt tenebrę infidelitatis/qñ dixit: Nisi videro ꝛc. nō credā. Sed illas amouit cū ei apparuit ꝛ dixit: Noli ēe incredulus ꝟ fidel. In die aūt sunt duodecim horę: vt ꝟ Joh. xj. b. Nōne duodecim sunt horę diei? Sic i christi resurrectiōe fuerūt duodecim apparitiones: q̄si duodecim horę in die. Primo enī apparuit marię magdalenę: Joh. xx. c. Secūdo trib mulierib: Mar. vltī. b. et dixit eis: Auete. Tertio petro. Lucī. vltī. e. Surrexit dñs vere ꝛ apparuit simoni. Quarto duob discipulis euntibus in emaus: Lucī. vltī. e. Quinto vndecim cōgregatis: vt in eodē dicit: Stetit iesus in medio discipulorꝫ ꝛc. Vñ q̄nqꝫ apparitiōes fuerūt ꝑma die resurrectiōis. Sexto apparuit die octauo. Joh. xx. f. Post dies octo erāt discipuli ꝓgregati ꝛc. Septimo sup mare galilęę. Joh. vltī. b. Stetit iesus in litore ꝛc. Octauo in galilęa. Matth. vltī. d. Undecim discipuli ꝛc. Nono i die ascensiōis. Actī. j. a. Cōuescēs ꝑcępit eis ꝛc. Et Lucī. vltī. g. Sedete in ciuitate ꝛc. Decimo. Mar. vltī. Duxit eos in montem ꝛc. Undecimo. j. Corī. xv. b. Deinde visus ē iacobo. Duodecimo: sicut ibidem legit: Plus q̄ q̄ngentis fratrib simul. Ut aūt ab hac salute quā sic christus opat ē in medio terrę/nō sit expers ecclia orat cū subiūgit: l ¶ O dñe saluū me fac. i. fac vt salutē illaz ꝓsequar quam opat es. m ¶ O dñe/christe: n ¶ Bñ ꝓspare. i. fac vt iter tuū q̄ vēisti saluare ꝛ saluū facere q̄ perierat/ꝓspeꝝ fiat: scz vt nos ad salutem ꝓducas: sicut ꝓmittit pater Esa. lv. d. dicēs: Verbū q̄ egrediet de ore meo nō reuertet ad me vacuū: sed faciet quęcunqꝫ volui ꝛ prosperabitur in his ad quę misi illud.

Moraliter ✱ q. d. in hoc exaudisti me: quia a pctis liberasti me/ꝛ saluū me fecisti. Et non dicit/qz dñs dederit ei salutem: sed q̄ maius est q̄ dñs est sua salus: sicut. s. Dñs illuminatio mea ꝛ salus mea. Illuminatio quo ad intellectū per fidem: salus quo ad affectū ꝑ charitatē. Actī. iiij. b. Non est in aliquo alio salus. Dñs autem factus est nobis in salutem multiplicē: videlicet

In salutē
- Tempalez. Jaco. j. a. Qui dat oib affluenter ꝛc.
- Corpalē. Ps. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Ps. 102.
- Bzę. Joh. j. b. De plēitudie ei oēs accepim ꝛc.
- Glozię. Phil. iij. d. Saluatorē expectam dñm iesum ꝛc. Nec mirū si factus est nobis in salutē: quia ipse ē caput nr̄m/ꝛ nos mēbra ei: et ab ipso capite descendit nutrimētum et medicina salutaris ad membra quę ei adhęrent: sed ad membra amputata per pctm nō trāsit. Vñ Col. ij. d. Nemo vos seducat inflat sensu carnis suę: et non tenēs caput/ex quo totū corpus ꝑ nexus ꝛ ꝓiūctiōes subministratū ꝛ ꝓstructum crescit in augmētū dei. Hoc est q̄d sequitur:

a ¶ Lapidē quē reprobauerūt ędificātes: hic fact est in caput anguli. Iste enī lapis vt dictū est/christ est: q̄ dicit lapis firm ꝛ terrę pmixt. De ꝑ Matth. vij. d. Fundata erat supra firmā petrā. De scdo/Mat. viij. c. Filj hois nō habet vbi caput reclinet. In terra enī nihil habuit: licet i terra habitauerit. Hūc lapidē nō tm reprobauerūt iudęi: sed adhuc reprobāt ędificantes/ ad litteram. s. faciētes palatia ꝛ terrena ꝓgregātes. Esa. v. c. Vę q̄ ꝓiūgit domū ad domū et agꝝ agro copulat vsqꝫ ad terminū loci. Hi reprobāt christū paupem: q̄ nō in palatio/ꝟ i diuersorio habitauit: ꝛ in ꝓsepio/nō i lecto eburneo reclinat fuit. Hi facto suo dicūt deo: Recede a nob/scientiā viarū tuarū nolum: sicut dicit Job xxj. b. c ¶ Hic/tū lapis licet reprobat a stultis/fact ē in caput anguli. i. hois sapiēt. Homo dicit angul creaturū: eo q̄ ē extrema creatura. Et sic in angulo duę ꝓcurrūt lineę: sic in hoie solo duę naturę/corpalis ꝛ spūalis. Et hui anguli caput ē christ: sicut dicit. j. Corī. xj. a. Caput oīs viri christ. i. ꝟtuosi hois. Diabol aūt caput ē reprobor. Job xlj. d. Ipse ē rex sup oēs filios supbię. Me aūt hō de ꝟ cuanescat ꝛ supbiat/q̄ deo q̄si suo capiti aptari ꝛ ꝓiungi ꝟ: subdit: e ¶ A dño factū est istud/nō ab hoie. f ¶ Et ē mirabile in oculis nr̄is: quia inde sancti admirant de diuina bonitate/nō gl'iant ꝟ sua ꝟtute. Vñ i Can. Abacuk. fm aliā litterā. Consideraui opa tua ꝛ expaui. Et bñ dicit: In oculis nr̄is. q. d. nō in oculis carnaliū/q̄ cęci sūt ꝛ nō vidēt q̄ deus opat in hoie: et ita nec mirant. Vñ Greg. Carnaliū mētes bona pensare nō valēt nisi q̄ carnalit vidēt q̄ de opat in eis. Quia ipse etiā opat in eis lucē ꝛ illumiat corda eoꝝ: Vñ addit: g ¶ Hęc ē dies quā fecit dñs. s. grā ꝑ quā illuminatur aīa/ꝛ ꝑ quā ipse hō efficit lux. Pctm aūt est nox: quā fecit diabolus: q̄d hoies excęcat ꝛ facit eos tenebras. Eph. v. b. Erat aliq̄n tenebrę: nūc aūt lux in dño. Et de hac luce gaudent iusti: Vñ addit: h ¶ Exultem ꝛ lętemur i ea. Exultem corpe. s. in opib bonis. i ¶ Et lętemur/corde. s. i affectionib. k ¶ In ea. i. ꝓpt istā die. Job. viij. g. Abraā pī ver exultauit vt videret die meū: vidit ꝛ gauisus ē. Sed licet hō habeat gratię lumen: tm in periculo est ꝓpter insidias diaboli: Vñ subiūgit oīonē: l ¶ O dñe saluū me fac. Bñ enī indiget saluatore res ꝑciosa q̄ est in domo fragili/et inter latrones insidiātes vndiqꝫ: Sic est de aīa/q̄ est in corpe fragili. ij. Corī. iiij. b. Habem thesaurū istū in vasis fictilib: et latrones. s. dęmones vndiqꝫ insidiātes. Job. xix. b. Simul venerūt latrones ei ꝛ fecerūt sibi viā ꝑ me ꝛ obsederūt i gyro tabernaculū meū. Et nota q̄ dicit: Saluū me fac: nō diuitē vel scientē vel potētē: Sed sic. s. Unā petij a dño ꝛc. Saluti aūt ꝓtraria ē ꝓsperitas mūdi/ꝟ aduersitas ei ꝓprima est. Vñ s. Da nob auxiliū ꝟ tribulatiōe. Vñ notabilit sꝟdit: m ¶ O dñe bñ ꝓsperare. i. bonam ꝓsperitatē da nob non malā. Male enī ꝓsperant hoies mūdani ꝛ ꝓsperitas impedit eorū salutē: sicut dicit Prouer. j. d. Prosperitas stultorꝫ pdet illos. Hiere. xij. a. Quare via stultorꝫ ꝓsperat? Bona autē ꝓsperitas ē in spūalib bonis: Et est tripler. Est enī ꝓsperitas pugnę/vię/patrię. Prospitas pugnę ꝓsistit i plenitudine ✱ victozię. Prospitas vię

Ps. 97.

Ps. 26.

Ps. 26.

Ps. 59.

Abacuk. 3.

Tripler ꝓsperitas

Ar † ei
Ar † mirabilis

a Lapidē quē reprobauerunt
b ędificantes: hic factus est in
c caput anguli. A dño factū
f est istud: et ē mirabile i ocu
g lis nr̄is. Hęc est dies quā
h fecit dominus: exultemus et
i lętemur i ea. O dñe saluū
m me fac. O dñe bene ꝓsperare:

Ar † hic
Ar † quē
Ar † iocundemur in eo

Ps. 102.

Job. 20. f.

* victorię. Prosperitas vię/in collatiõe grę. Prosperitas patrię/in collatiõe glorię. De ꝑma habek in Ps. Intẽde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. De scõa Ps. Prosperũ iter faciet nob deus salutariũ nr̃ꝝ. De tertia. Apocl. vij.d. Absterget deus oẽm lachrymã ab oculis eorꝝ.

Ps.44 Ps.67.

Allegorice a Benedict⁹ qui venit in noie ⁊c. Quarta ps: vbi gaudet de aduẽtu christi: et idez monet qõ ꝑ̃us monuerat: addens q̃ freq̃nk ⁊ solennik ⁊ in atrijs dñi fiat. Gaudẽs ergo ꝓpheta vel ecclesia de aduentu christi/dicit: a Benedict⁹/ sit iesus christ⁹: b Qui venit in noie dñi/ꝑis: videlicet nõ in suo noie vt antichristus veniet. Uñ ꝯ vtriusq̃ aduẽtu dicit Joh.v.g. Ego veni in noie ꝑis mei ⁊ nõ accepistis me: si ali⁹ venerit in noie suo/ illũ accipietʒ. Nec solũ christ⁹ bñdict⁹ ẽ: sed ⁊ nos de bñdictione ei⁹ accepim⁹: et oẽs fideles in participatiõe sacramentorꝝ bñdictionẽ recipiũt: Uñ in ꝓsona ꝓlatorꝝ ⁊ sacerdotũ sacramẽta mistrãtiũ ⁊ loquẽtiũ ad subditos subiũgit: c Benedixim⁹/nos sacerdotes: d Vobis/ o subditi. e De domo dñi.i. de ecclesia: de q̃ sumik baptism⁹/ eucharistia: et alia sacramẽta: in qb⁹ bñdictio grę dak vel augek si iam habebak. Sz ista bñdictio nõ est a sacerdotib⁹/ licet ꝑ eos ministrek: Uñ bñ sequik: f Deus dñs.q.d.nõ nos ꝓprie bñdixim⁹ vob: imo/de⁹ dñs.s.christ⁹. Et notak ꝗ duplex natura ĩ christo. Diuina/cũ dicit/ de⁹: Humana/cum dicit/dñs.

a Benedictus q̃ venit in no/ b mine dñi. Bñdixim⁹† vob c de domo dñi: d deus domin⁹ e et illuxit nobis. Constitui/ f te diem †solennem in condẽ/ g sis: vsq̃ ad cornu altaris. h Deus me⁹ es tu et exaltabo/ i te tibi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo

Al'† vos

g Et illuxit nob. Duplex ẽ lux q̃ necessaria ẽ/maxime ꝑ̃latis.s. lux sciẽtię/et lux grę. Prima expellit tenebras ignorãtię: scõa tenebras culpę. Prima respicit intellectum: scõa affectũ. Christus aũt est vtraq̃ lux: ⁊ suos illumĩat vtroq̃ modo. Uñ ecõtrario dicũt mali/Sap.v.a. Justicię lumẽ nõ luxit nob/quãtũ ad affectũ: ⁊ sol intelligẽtię ñ est ort⁹ nob/quãtũ ad ĩtellectũ. Sũt autem multi ꝑlati q̃ ⁊ similik possẽt dicere: qz teste cõscia eorũ/ eis deest et scia ⁊ gra: vñ timere pñt/ne si qñq̃ bñdicũt ꝓpło: ipsa bñdictio ꝓtak in maledictionẽ: sic dic dñs/ Malach.ij.a. Maledicã bñdictionib⁹ vrs ⁊ maledicã illis: qz nõ posuistis super cor.q.d.nõ ex corde bñdicitʒ/ ꝗ ore tm̃: qz salutẽ eorꝝ nõ desiderat: ꝗ gloriã vram. Ps. Ore suo benedicebãt ⁊ corde suo maledicebãt. Esa.x.b. Ad ꝓterẽdũ erit cor ei⁹ ⁊ ad inkemptionẽ gẽtiũ nõ paucarũ ⁊c. Quid aũt bñdicẽtes debeãt ꝑdicare subdit: h Cõstituite diẽ solẽnẽ. Dies solẽnis ẽ pnitẽtia. Joh.vj.a. Erat aũt ꝓimũ pascha dies festus iudeorꝝ. Per pascha intelligik pnitẽtia: in q̃ trãsit hõ de vitijs ad virtutes. Numeri.xxix.a. Dies decima erit vob sctã atq̃ venerabilis et affligetʒ aĩas vras. Ibi dic Origenes: O mira festiuitas: dies fest⁹ vocak aĩę afflictio. Itẽ Nume.xxviij.a. super illud: Hostias meas obseruate in dieb⁹ festis meis: dicit Glo. Puto q̃ ꝑ singulos fideles q̃ ꝓuertunk ad dñz et in fine ꝓficiũt/festiuitas ortk dño. Itez in ipsa Glo. Lętank angeli ad q̃ꝝ festiuitatẽ accedũt ꝓuersi. Nunc diẽ debem⁹ ꝓstituere vt firmik ⁊ stabilik obseruem⁹ eũ. Et ꝗ/ i In ꝓdẽsis/ꝓtutũ ⁊ bonorꝝ operũ: vt nõ paucę sint ꝓtutes ⁊ opationes bonę ꝗ ꝓdensę: sic ꝓdensa fuert pctã. Hoc ẽ qõ dr Mat.iij.b. Facite dignos fruct⁹ pnitẽtię. Et ꝗ pnitentia debet ꝓtingere/ k Usq̃ ad cornu altarʒ. Per altare mẽs intelligitur: sic diffuse habek in Glo. Hul⁹ altarʒ cornu ẽ eminẽtia mẽtʒ: scilicet ꝓtẽplatio supnorꝝ: ad quã debẽt pnitentes se erigere: ꝗm q̃ dr Mat.iiij.c. Agite pnitẽtiã appropinq̃bit enĩ regnũ cęlorũ. Itẽ dies solẽnis/ẽ dies mortʒ vel dies iudicij: sic solennitas petri dr dies q̃ mortu⁹ ẽ. Hunc debem⁹ ꝓstituere.i. in aio ꝑ̃figere in ꝓdensis cogitatiõib⁹: vt ꝓdense ⁊ frequentissime recolam⁹ vl' recogitem⁹ diẽ mortʒ ⁊ diẽ iudicij: Sic Hieronym⁹ q̃ dicebat: Siue comedo/siue bibo/ siue aliud q̃d facio: sp videk aurib⁹ meis intonare vox illa: Surgite mortui/ venite ad iudiciũ. Et ꝗ debem⁹ facere/ k Usq̃ ad cornu altarʒ.i. q̃usq̃ pueniam⁹ ad illud sublime altare ⁊ cęleste sacrificiũ: vbi ꝗm q̃ dic Aug⁹/in holocaustũ diuino igne succẽdemur. Ps. Introibo ad altare dei: ad deũ qui lętificat iuuẽtutẽ meã. Sũt aũt multi: q̃ ꝑ̃cipue vacãtib⁹ sedib⁹ ecclesiarũ q̃rũ sũt canonici: ꝓstituũt diẽ solẽnẽ in ꝓdensis.i. dense et crebro faciũt festa ⁊ ꝓtuia: vsq̃ ad cornu altarʒ: id est vsq̃q̃ stent cornuti ad altare. Propk ꝗ enĩ faciũt: vt corda aliorũ flectãt ad ꝓsentiẽdũ ꝓmotiõi eorꝝ vt cornuti fiãt. Sz de talib⁹ dic dñs/Amos.iij.d. Amputabo cornua altaris/⁊ cadẽt ĩ terrã: ⁊ pcutiã domũ hyemalẽ cũ domo ęstiua ⁊c.

Al'† festũ in cõ frequẽtatiõib⁹

Ps.61.

Contra ꝑlatos q̃ faciunt conuiuia clericis

Ps.42.

Est altare
- Materiale/de q̃ sumim⁹. Exo.xx.d. Altare d̃ terra
- Qd̃ sumim⁹.s. corp⁹ christi. Heb. (faciet⁹ m̃ ⁊c. vltʒ.b. Habemus altare de quo edere ⁊c.
- Jn quo sumim⁹: mens nr̃a. Exo.xxvij.a. Non solidum sed inane ⁊ ꝓcauũ ⁊c.
- Quo sumim⁹/ fides nr̃a. Eccj.xxxv.b. Oblatio iusti impinguat altare ⁊c. Matth.v.d. Si offers
- Propk qd̃ sumim⁹.s. to/ (mun⁹ tuũ ad altare ⁊c.
- ta trinitas. De q̃ Exo.xx.d. Nõ ascẽdes p grad⁹

ad altare meũ.i. ñ facies grad⁹ ĩ trinitate. De ꝗ dr ĩ Ps. Jntroibo ad altare dei: ad deũ q̃ lętificat ⁊c. Ps.42.

* Scõm aũt duas ꝑmas expositiões bñ sedk: l De⁹ me⁹ es tu.q.d. ĩ illa solẽni die ꝗ dicite: De⁹/creator venerẽdus. m Me⁹/redẽptor amãd⁹: n Es tu/ñ aliud: o Et/iõ/cõfitebor tibi.q.d. colẽdo ⁊ amãdo te/ope ⁊ ore ꝓfitebor q̃ tu sol⁹ es de⁹ me⁹: qz vt dic Aug⁹.qd̃ vnusq̃q̃ colit ⁊ venerak: ꝗ sibi de⁹ ẽ. p De⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te/ portãdo te

Duplex lux ꝑlatis necessaria

Moraliter in ꝓsona ꝑlatorꝝ

Pascha dicik penitentia

2.Cor.3.b.

dicabo. a Cõfitebor tibi qm̃ ꝛc. Hic ē ꝟsus inkscalars: q.s. exposit ē: et b cõpetent repetit: qz p bnficia recte sequt lęta cõfessio. Et dic Aug/q b ꝓfessio i patria ñ strepitu ꝟborũ dicet: ꝟ ipa dilectio ista ē vox. Tũc autē redibim ex toto ad ipsũ/a q incępim ē: vñ innuens q ad illud ꝑncipiũ sit ꝓ redeũdũ ꝛ tēdēdũ: et ad laudē ipsi psalmũ termiat sicut incępit/hortās ad laudē dei dicēs: Cõfitemi dño qm̃ bon ꝛc.

Alt † dñe

Moraliter ✱ in corpe meo/et oibus krenis supponēdo te i corde meo: ꝟm q.s.

a te. Cõfitēbor tibi † qm̃ ēxaudisti me: ēt fact es mihi i salutē. Cõfitemi dñō qm̃ bonus: qm̃ in sēculũ misericordia ei. Alleluia. Aleph:

Ps. 33. diffuse satl dictũ est: ibi: Magnificate dñm mecũ ꝛ exaltem nomē ei i idipsũ. Sz q̃dã in malo exaltãt eũ a se. s. scrutatores. Ps. Accedet hõ ad cor altũ ꝛ exaltabit de. Cant. vj. b

Ps. 65.

Ipsi me auolare fecerũt. Prouer. xxiij. a. Ne erigas oculos tuos ad opes q̃s hẹ̃ nõ potes: qz faciēt sibi pēnas vt aqlę/et volabũt i cęlũ. Nec tm̃ in ꝑsenti exaltabo te: ꝟ ꝛ in futuro/

a Cõfitebor tibi/ ꝓfessione laudis: b Qm̃ exaudisti me/depcante ꝑ salute ęt̃na. c Et fact es mihi i salutē: qz ipe dñs ē saluator i via/ꝛ salus i patria. ij. Paral. xx. b. Clamabim ad te i tribulatiõib nr̃is et exaudies nos saluosq̃ facies. Interim aũt q̃ usq̃ ad illã ęt̃nã laudē ꝛ salutē puenimus/nõ ē oino tacēdũ a laude dei: Vñ hortat dicēs: d Cõfitemi dño ꝛc. Vel ō ꝓfessiõe pctõꝝ pōt legi: sic et. s. Et ē ꝟsus iste ꝑm ꝛ vltim in b psalmo: qz et in ꝑncipio bonę vitę et i fine laudare debem deũ: ꝛ nos ꝓfiteri pctõres eē: ꝟm illud Luc. xvij. c. Cũ oia bnfecerit/dicat: serui iutiles sum. d Dño/ñ diabolo: sic illi q ꝓfitēt pctã sua ꝑ iactãtiã e Qm̃ bon:

Est domin

Intellectui: cum sit veritas. Joh. xiiij. a.
Affectui: cum sit charitas. j. Joh. iiij. b. De charitas ꝛc.
Tactui: id est suauis. Sap. xij. a. O q̃ bonus ꝛ suauis ꝛc.
Visui. j. Pet. j. c. In quẹ desiderãt angeli ꝓspicere.
Gustui. Eccl. xlix. a. In oi ore q̃si mel idulcabit memoria ei
Odoratui. Eccl. xxiiij. b. Quasi balsamũ ñ mixtũ odor me.
Auditui: cũ sit verbũ ꝓris. Eccl. vj. a. Verbũ dulce multiplicat amicos. Joh. vj. g. Verba vitę ęt̃nę habes. f Qm̃ in sęculũ misericordia ei. q. d. misericordia dei ñ est tpal misericordia/q̃ teneri nõ pōt: sic dr Osee. vij. d. Misericordia vra q̃si nubes matutina: et sic ros mane ꝑtrãsiẽs. Sz ē ęt̃na/nec amitti pt. Cãt.

Ps. 102. iij. b. Tenui eũ nec dimittã. Ps. Misericordia dñi ab ęt̃no ꝛ usq̃ in ęt̃nũ sup timẽtes eũ. Expo. Psalmi. CXVIII.

Beati imaculati in via ꝛc. Titulus. Alleluia Aleph. In ꝓcedẽti psalmo egit ꝓpheta de aduẽtu christi: i b aũt psalmo iuitat nos ad laudẽ: sic patet in titulo. In ꝓcedẽti docuit fidẽ: i isto docet opari ꝑ fidẽ: qd̃ bñ sequit: Nã vt dr Jaco. ij. d. Fides sine opib mortua ē: Opatio aũt

Ps. 145.

vera ē laus dei. Vñ Ps. Laudabo dñm i vita mea. Psalm aũt iste quãto i supficie ꝟbor ē aptior: tãto mysterior sublimitate ē pfũdior. Similib q̃dẽ ꝟbis ē ꝓtext: ꝟ tñ nulla ꝓfusiõe pmixt: imo sub diuersis lr̃is hebręi alphabeti: q̃s oẽs i hebręo ꝑ totũ psalmũ octo ꝟsuũ ꝑncipia repetũt: tanq̃ sb diuersis titul rerũ diuersitas ꝓtinet. Legl etiã ñoia q̃ ꝑ varia significatiõe diuersa sũt posita: q̃uis sępe eadẽ repetant: tñ accõmodant diuersis/vl materia/vel ītẽtione/vl etiã mõ: Sic ē/q aliq̃ ꝓpha qd̃ accępit ꝓfitet: aliq̃ dic se spare qd̃ meruit et hmõi: q̃ suis locl i serie aptr oñdent. Tãta nãq̃ in b psalmo varietas ē: vt moral doctrina q̃ in alijs psalmis tanq̃ stellis mioribus aliq̃tens lucet: i isto velut sole pleni lum is meridiano feruẽte calore pfecte splẽdeat: Et cui i cęterl aliq̃ suauitas redolet: i isto velut padisus oim pomor delectet. In lr̃is aũt qb ꝛ oib digest ē psalm/schola christi et pfecta mõstrat. s. vt sic pueri vsũ discẽdi in ꝑmis lr̃is sumũt: ita nos huius pfectę doctrinę elemẽtl vsũ viuẽdi discam. Lra ꝟo i singul octonarijs vna/significat vnitatẽ/q̃ oia regit: et octonari numerus partiũ suarũ ęq̃litate pfectus i singulis lr̃is pfectionẽ. s. q sb vnaq̃q̃ lr̃a ē pfecta doctrina/ꝑ quã ꝛ pfecta fit purgatio/q̃ ꝑ circũcisionez figurabat in lege/et ꝑ sacrificiũ pecudũ in octaua: et habet noua vita/quã octauo die p diluuiũ hũanę generatiõis exordio figuratã/christ octaua die resurgẽs i nob ꝑ viuificationẽ aię cępit: et p hoc septẽ dierũ reuolutionem veniẽs etiã ꝑ corpor icorruptionẽ pficiet i octaua. Pro qb oib titul iuitat ad laudẽ. Habet aũt psalm iste ptes vigiti duas ꝟm numerũ. s. lr̃ax. Quax ꝑma ē/ Aleph/q̃ interptat doctrina et significat ꝟsus qb ꝓscribit plenos esse doctrina/quia tanq̃ plogus cuncta breuit q̃ in sequẽtib ꝓtinent octonarijs tãgũt. Cũ enī oẽs tã boni q̃ mali velit eẽ bti: tñ viã qua itur ad bti/

g h i k l m n

b Beati imaculati in via: q̃ ambulãt in lege dñi. Beati q̃ scrutãtur testimonia ei: i toto corde exrudine q̃dã ignorãt: vñ in psona oim fideliũ loquens: q̃ sit ad illã vera via diffinit: et ait: g Beati imaculati in via ꝛc. Et qz vt ꝓdictũ est: in b psalmo instruimur pfecte in moribus: iõ merito moralit ꝛ nõ aliter nisi i paucl locis vbi ipsa allegoria quodãmodo moralis ē/exponit. Dic q̃: g Bti sunt: q̃ sunt: i In via/christo: q̃ dr via/ꝟitas ꝛ vita: Joh. xiiij. a. In eo aũt sũt iusti ꝑ fidem ꝛ dilectionẽ. j. Joh. iiij. c. Qui manet i charitate i deo manet et de in eo. Et tales sũt beati. Nã ecõtrario maledicti sunt q̃ ab ipso recedũt. Osee. vij. d. Vę eis qm̃ recesserũt a me. Qui aũt sint in eo diffinit ꝑ act. Primo fidei: scõo charitatl. h Immaculati/ꝑ remissionẽ pctõꝝ/q̃ est ꝑ fidẽ. Actl. xv. b. Fide purificãs corda eox. Ro. v. a. Justificati q̃ ex fide pacẽ habeam ꝛc. Sz qz fides sine opib mortua est: bñ subdit de opib: k Qui ambulãt/bñ opando: l In lege dñi/ quę ē charitas. Joh. xiij. d. Mãdatũ nouũ do vob vt diligatl inuicẽ ꝛc. Ro. xiij. c. Plenitudo legl ē dilectio. Vel sic. g Beati/ sunt: q̃ sũt: h Immaculati i via/mũdi: q̃ multos maculat. j. Regl. xxj. b. Via hęc polluta ē. Eccl. xxxj. a. Btũs ē diues q̃ inuentus ē sine macula ꝛc. Qui aũt sũt q̃ imaculati sunt i hac via: k Qui ambulãt i lege dñi. Nã vt dr. s. i Ps. Lex dñi imaculata ꝛc. Hęc aũt lex ligat sensus hois vt nõ effluãt in i/mũdicq̃s vię mũdi. Hęc ē religio: de q̃ Jaco. j. d. Religio aũt mũda ꝛ imaculata apud deũ ꝛ pīem hęc ē/visitare pupillos ꝛ viduas i tribulatiõe eox ꝛc. Et p. Et imaculatũ se custodire ab b sęculo. Sz qm̃ in lege nemo pfecte ambulat nisi q̃ legẽ cogscit: bñ sbiũgit: m Bti q̃ scrutant ꝛc. Nota tñ q̃ nõ ꝓiũxit ita: Qui ãbulãt ꝛ scrutant: ne videat ad bitudinẽ nõ sufficere vita sine scia aut doctrina: ꝟ diffinito q̃ bti sũt imaculati q̃ ambulãt i lege dñi: iterũ addit q̃/ beati sũt q̃ scrutant testionia ei. Et ē recte ordo seruat. Ante enī vita q̃ scia vel doctrina q̃ rẽda ē. j. Timoth. iiij. d. Attende tibi ꝛ doctrinę. Actl. j. a. Cępit iesus facere ꝛ docere. Bñ aũt dic: scrutant: in quo notat difficultas scꝑturę ꝛ diligẽtia inqrẽtl. Prouer. ij. a. Si q̃sierl sapiaz q̃si pecuniã et sic thesauros effoderis eã: tunc intelliges timorẽ dñi ꝛ sciam dei iuenies. Joh. v. f. Scrutami scripturas. Ps. Et in lege eius meditabit die ac nocte. Plures autem sunt qui

Ps. 118.

Ps. 1.

Scrutantur

Ut sciãt: hęc ē curiositas. Eccl. iij. c. In plurib opib
Ut laudent: hęc est vanitas. (ei non sis curiosus.
Mat. xxiij. a. Amãt vocari ab hoib rabbi.
Ut lucrent: hęc ē cupiditas. Prouerb. xxiij. c. Noli
Ut puertãt: vt hęretici. Gal. ij. a. (vendere sapiaz.
Subintroierũt falsi fratres.
Ut ędificent: hęc ē prudẽs hũilitas. Joh. v. f. Scru
Ut ędifi cẽt: hęc ē charitas. j. Ti (tamini scꝑturas.
moth. iiij. d. Attẽde lectiõi: exhortatiõi ꝛ doctrinę.

Sũt aũt q̃daz q̃ scrutant testionia legl diuinę/nõ vt ꝟm illa viuãt: sed vt docti appareãt: vt ambitiosi ꝛ cupidi: Alij vt calũnient: vt hęretici. Et hi nõ sũt bti: sed illi q̃ iõ scrutant vt ibi deũ ꝛ eius voluntatẽ inueniãt ꝛ cognoscãt: Unde subdit: n In toto corde exrũt eũ: vt. s. ꝑ testimonia ei in cognitionẽ ipsi veniant. Et dicit: toto corde: quia qui corde scisso querit/non inuenit. Unde Aug. Mens diuisa nõ impetrat. Osee. x. a. Diuisum ē cor eox: nũc interibũt. Ex hoc sequitur q̃ non inuenũt eum qui est vita. Infra. In toto corde meo exqsiui te. Et vere qui eũ exqrunt beati sũt ꝛ alij nõ.

Non enī qui opant iniqtatẽ